

MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU

Predmet. br. IT-95-17-PT

TUŽILAC
MEĐUNARODNOG SUDA
protiv
MIROSLAVA BRALE
poznatog i kao ČICKO

ČINJENIČNA OSNOVA

Tužilaštvo i Miroslav Bralo saglasni su da su sljedeće činjenice tačne i da čine osnovu za ovo potvrдно izjašnjenje o krivici.

1. Miroslav Bralo, poznat i kao Cicko, rođen je 13. oktobra 1967. u Kratinama, općina Vitez.
2. Sve vrijeme na koje se odnosi Izmijenjena optužnica (u daljnjem tekstu: Optužnica) Miroslav Bralo bio je pripadnik "Džokera", antiterorističkog voda 4. bataljona vojne policije HVO-a.
3. Sve vrijeme na koje se odnosi Optužnica, u Republici Bosni i Hercegovini, na teritoriji bivše Jugoslavije, postojalo je stanje međunarodnog oružanog sukoba i Miroslavu Brali je bila poznata ta činjenica.

Prijevod

4. Sva djela i propusti koji su u Optužnici izneseni kao teške povrede Ženevskih konvencija iz 1949. (u daljnjem tekstu: teške povrede) i koji su kažnjivi po članu 2 Statuta Međunarodnog suda, dogodili su se za vrijeme tog oružanog sukoba. Sve vrijeme na koje se odnosi Optužnica, žrtve navedene u optužbama koje ona sadržava bile su osobe zaštićene Ženevskim konvencijama iz 1949.

5. Sve vrijeme na koje se odnosi ova Optužnica, Miroslav Bralo je bio dužan pridržavati se svih zakona ili običaja koji uređuju vođenje rata.

6. Progoni za koje se optuženi tereti u ovoj Optužnici bili su dio rasprostranjenog i sistematskog napada na civilno stanovništvo, prije svega na bosanske Muslimane iz općine Vitez u Republici Bosni i Hercegovini, a Miroslav Bralo je bio upoznat sa širim kontekstom u kojem je postupao. Miroslav Bralo prihvaća da su njegovi postupci navedeni u paragrafima 7-17 dolje počinjeni s diskriminatornom namjerom i uz svijest o diskriminatornoj namjeri drugih.

TAČKA 1

7. Nakon što je pao mrak 15. aprila 1993., Miroslav Bralo je pušten iz zatvora u Kaoniku, u kojem je držan kao zatvorenik, pod uslovom da pristane da učestvuje u napadu HVO-a na selo Ahmiće koji je bio planiran za sljedeći dan. Odveden je u "bungalov", štab "Džokera". Tu se on stavio pod komandu "Džokera". Zadužio je oružje i uniformu.

8. Pripreme za iznenadni napad na Ahmiće koji je trebalo da bude poduzet sljedećeg jutra u 05:30 sati već su bile u podmakloj fazi. Miroslav Bralo se uključio u te pripreme i 16. aprila 1993. u ranim jutarnjim satima, pod okriljem mraka, sa svojim kolegama Stipom KRIŠTOM, Josipom JUKIĆEM (zvanim Dugi) (komandantom jedinice u koju je Bralo raspoređen), Velimirom BENIĆEM (zvanim Nindža Jedan), Fabijanom VUJICOM (zvanim mali Fabo) i Zlatkom, prezime nepoznato, napustio je "bungalov". Oni su pješice otišli u susjedno naselje Nadioci i upali u dom jedne muslimanske porodice, porodice Osmana Salkića, gdje su Stipo KRIŠTO i Josip JUKIĆ vatrenim oružjem lišili života Osmana Salkića i njegovu suprugu Redibu Salkić, koristeći puške MG7 (automatsko oružje malog kalibra) kako ne bi nekog alarmirali da napad treba da uslijedi. Miroslav Bralo je nožem ubio njihovu kćer Mirnesu Salkić, jer nije imao pušku MG7.

9. Dana 16. aprila 1993, počev od 05:30 sati, Miroslav Bralo je, zajedno s drugima, učestvovao u iznenadnom napadu na selo Ahmiće. Miroslavu Brali i drugim učesnicima dane su izričite upute da etnički očiste Ahmiće, pobiju sve vojno sposobne muškarce Muslimane i druge koji nose oružje, spale sve muslimanske kuće i, primjenom sile, protjeraju sav muslimanski živalj iz sela.

10. U toku tog napada, Miroslav Bralo i drugi pripadnici HVO-a sistematski su napadali kuće mještana Muslimana.

11. Miroslav Bralo je lično podmetnuo požare u više kuća bosanskih Muslimana u selu Ahmići, te pomogao i podržao druge u podmetanju požara u druge muslimanske kuće. On je lično podmetnuo požare u te kuće koristeći zapaljive materijale koji su mu stajali na raspolaganju, uključujući zapaljive projekte, i pomagao je drugima da to čine.

12. U toku napada na Ahmiće, Miroslav Bralo je zarobio, saslušao, a potom vatrenim oružjem ubio jednog odraslog muškarca.

13. Kao posljedica postupaka Miroslava Brala i drugih pripadnika HVO-a, pobijeni su civili Muslimani, srušene su sa zemljom ili spaljene muslimanske kuće, uništeni su muslimanski vjerski objekti, a preživjeli mještani Muslimani istjerani su sistematski silom ili prijetnjom silom iz svojih kuća i protjerani iz sela.

14. Dana 16. aprila 1993., dok su učestvovali u napadu na Ahmiće, Miroslav Bralo i Josip Jukić (zvani Dugi) postavili su oko 4 kilograma eksploziva u donjoj džamiji u Ahmićima i oko nje, detonirajući ga nakon toga, uslijed čega je džamija potpuno razrušena.

15. Jednog dana između 16. aprila i 1. maja 1993., Miroslav Bralo i vojnik HVO-a Nikica Šafradin (zvani Cico) pritvorili su 14 muškaraca, žena i djece Muslimana, čiji je identitet naveden u Prilogu A Optužnice. Te osobe su bile članovi porodice Salkić i porodice Mehmeta Ceremića i svi su bili zarobljeni na području Kratina nakon što su poslije napada na Ahmiće i Nadioke pobjegli iz svojih kuća. Nikica Šafradin (zvani Cico) i Miroslav Bralo sproveli su navedene osobe u pravcu Kaonika s namjerom da ih predaju u zatvoru u Kaoniku.

Prijevod

- hapšenja nađene vojne uniforme. Pripadnici HVO-a koji su uhapsili te muškarce, odveli su ih na mjesto gdje su radili Miroslav Bralo i drugi;
- c. Miroslav Bralo je mislio da su ti muškarci vojnici koji žele ili da prikupe obavještajne podatke o linijama HVO-a ili nastoje da se priključe drugim vojnim jedinicama. On i drugi odveli su tu trojicu muškaraca Muslimana u obližnju štalu, gdje su ih pretukli. Trojica muškaraca odbili su da prihvate odgovornost za uniforme, negirajući da su vojnici i negirajući da su nastojali da se povežu sa snagama ABiH.
 - d. Nakon što je obavljeno ispitivanje, Miroslav Bralo je tu trojici muškaraca odveo na jednom šumovito područje i ubio ih.

TACKE 3-6

22. Dana 15. maja 1993. ili otprilike tog datuma, pripadnici "Džokera" odveli su svjedokinju A, bosansku Muslimanku, u "bungalov", gdje su je ispitivali Anto Furundžija i drugi.

23. U periodu tokom kojeg je svjedokinja A 15. maja 1993. boravila u "bungalovu", Miroslav Bralo ju je u više navrata silovao i seksualno zlostavljao.

24. U jednom momentu tokom njezinog dužeg ispitivanja od strane Ante Furundžije, Anto Furundžija je rekao da su svjedokinja A i jedan pripadnik vojske bosanskih Hrvata (u daljnjem tekstu: žrtva B) saradivali. Žrtva B, kojeg je Miroslav Bralo premlatio, doveden je u sobu gdje su svjedokinju A ispitivali.

25. Tokom njezinog ispitivanja, a u cilju iznuđivanja informacija od svjedokinje A, Miroslav Bralo je, između ostalog, pretukao žrtvu B u prisustvu svjedokinje A, zaprijetio da će ubiti svjedokinju A i, u prisustvu drugih vojnika, više puta silovao svjedokinju A (penetracijom penisom u vaginu). Dok je seksualno zlostavljao svjedokinju Miroslav Bralo je više puta ejakulirao po njenom tijelu. To je trajalo nekoliko sati tokom kojih je Miroslav Bralo u više navrata silovao i seksualno zlostavljao svjedokinju A, pri čemu svjedokinja A je bila ophrvana strahom i potpuno istraumatizirana.

Prijevod

26. Dok je silovao svjedokinju A, Miroslav Bralo ju je ujedao po tijelu, uključujući bradavice, stalno prijeteci da će je ubiti.

27. Sve radnje navedene u paragrafima 23-26 gore odigrale su se u kontekstu ispitivanja od strane Ante Furundžije. On je prisustvovao ovom cijelom incidentu, te pokazao da je potpuno svjestan toga da se te radnje vrše i da ih očito potpuno odobrava. Anto Furundžija nije učinio ništa da spriječi ili zaustavi postupke Miroslava Brale.

28. Dana 16. maja 1993. ili otprilike oko tog datuma, a poslije gorenavedenih radnji, svjedokinja A odvedena je iz "bungalova" u jednu vikendicu na području Nadioka, gdje su je, do nepoznatog datuma u julu 1993., protiv njene volje držali Miroslav Bralo i drugi pripadnici "Džokera". Za vrijeme boravka na toj lokaciji, pripadnici "Džokera" su, uz znanje Miroslava Brale, više puta silovali svjedokinju A. Miroslav Bralo je bio svjestan patnji kroz koje je prolazila svjedokinja A i bio je u poziciji da izdejstvuje njeno, makar neslužbeno, puštanje na slobodu, ali to nije učinio.

TAČKE 7 i 8

29. U periodu od 21. aprila 1993. do 10. maja 1993., Miroslav Bralo je raspoređen da radi na kopanju rovova u selu Kratine i oko njega. Ti rovovi su bili odbrambeni položaji oko njegovog rodnog sela i obezbjeđivali su odbranu od napada snaga ABiH sa uzvišenja na sjeveru. Civili bosanski Muslimani koji su uhapšeni na drugim mjestima prebacivani su u Kratine i slani da rade po naređenjima Miroslava Brale i drugih.

30. Svim zarobljenim civilima sve vrijeme se prijetilo tjelesnim povredama ili smrću. Miroslav Bralo i drugi pripadnici "Džokera" bili su naoružani. Područja s obje strane rovova bila su minirana. Zarobljenicima su rekli da će ih ubiti ako pokušaju da pobjegnu. Miroslav Bralo je prisiljavao zarobljenike Muslimane da praktikuju obred katoličke vjere prije nego što bi počeli da se kopaju rovovi. Zarobljenici su radili u teškim vremenskim uslovima i uz ograničenu prehranu i odmor.

31. Zarobljeni civili takođe su bili izloženi opasnosti od povreda ili smrti uslijed vatrenog dejstva snajpera ABiH koji su sporadično dejstvovali u toku cijelog tog perioda. Pored toga što su korišteni za kopanje odbrambenih rovova, zarobljenici su korišteni i kao "živi štit" kako bi se linije zaštitile od vatrenog dejstva snajpera ABiH, koje se inače pojačavalo po kiši.

Prijevod

32. Miroslav Bralo je bio svjestan da je zarobljenim civilima pod njegovom komandom koji su bili prisiljeni da rade na položajima na frontu prijetila opasnost od tjelesnih povreda ili smrti.

Dana 18. jula 2005.

U Haagu,

Nizozemska